

- obciążenie EUIPO kosztami skarżącego, obejmującymi wszystkie wydatki, wynagrodzenia i honoraria poniesione w niniejszej sprawie.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2016 r. – České dráhy/Komisja

(Sprawa T-621/16)

(2016/C 392/60)

Język postępowania: czeski

Strony postępowania

Strona skarżąca: České dráhy a. s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: K. Muzikář, J. Kindl, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2016) 3993 (final) z dnia czerwca 2016 r. w sprawie AT.40401 – Twins, na mocy której nakazano przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja została przyjęta na podstawie dokumentów uzyskanych w ramach poprzedniej kontroli w lokalach przedsiębiorstwa Českých drah, przeprowadzonej w oparciu o bezprawną decyzję. Komisja Europejska nie mogła wykorzystać uzyskanych w ten sposób dokumentów także do przyjęcia decyzji zaskarżonej niniejszą skargą.
2. Zarzut drugi oparty na fakcie, że dokumenty, które były podstawą zaskarżonej decyzji zostały uzyskane przez Komisję Europejską w ramach poprzedniej kontroli, z wykroczeniem poza przedmiot tej kontroli, to znaczy niezgodnie z prawem.
3. Zarzut trzeci, oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja i związana z nią kontrola Komisji Europejskiej stanowią nieproporcjonalną ingerencję w prywatną sferę skarżącej. Komisja Europejska przyjęła zaskarżoną decyzję bez dopuszczalnych z prawnego punktu widzenia dokumentów, definiując przedmiot kontroli nazbyt szeroko i z wykroczeniem poza przysługujące jej uprawnienia dochodzeniowe.
4. Zarzut czwarty oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja niedostatecznie definiuje przedmiot i cel kontroli, gdyż między innymi nazbyt szeroko określa okres, którego miałyby dotyczyć kontrola oraz nie zawiera należytego uzasadnienia.
5. Zarzut piąty oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja i następująca po niej kontrola spowodowały nieuzasadnioną ingerencję w podstawowe prawa i wolności skarżącej, zagwarantowane w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (odpowiednio art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności) i art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (odpowiednio art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności).